

[Duetoft]

krise i Mellemøsten, er man nødt til at gøre et eller andet, og hvis det er den fortolkning, jeg kan lægge i det, er jeg godt tilfreds.

Jeg vil slutte med at sige, at det dagsordensforslag, vi har fremsat i dag sammen med Fremskridtspartiet, alene går på det med overenskomsterne. Jeg skal så bare – for ikke at blive angrebet – for god ordens skyld sige, at CD godt er klar over, at den tanke, vi har om en automatik, naturligvis betyder, at hvis energipriserne går ned, er man nødt til at lægge en højere afgift på; og omvendt, hvis de går op, skal man fjerne afgiften. Vi har aldrig afvist, at denne reguleringsmekanisme skulle gå begge veje, men det er bare ikke det, det handler om i dag, for i dag handler det såmænd om den tryghedsaftale, man kunne indgå med arbejdsmarkedets parter ved at sige dette om afgifterne.

Men jeg vil gerne have det andet signal sendt ud, for at det ikke skal hedde sig, at CD gerne vil være med, når afgifterne skal sættes ned, men ikke, når de skal sættes op. Hvis vi havde fået automatikken, havde vi ikke nogen problemer med det, og det tror jeg også at skatteministeren har hørt mig sige ganske mange gange.

Poul Nielson (S):

Jeg har ikke mere at føje til debatten i øvrigt, men skal bare give en melding om Socialdemokratiets stilling til det af hr. Riishøj stillede dagsordensforslag, og det vil jeg gøre ved at henvise til den argumentation for Det Radikale Venstres stemmeafgivning, som fru Elisabeth Arnold fremkom med. Den dækker også, hvorfor Socialdemokratiet undlader at stemme til SF's dagsordensforslag.

Men jeg vil gerne komme med en enkelt supplerende bemærkning til hr. Riishøj. Jeg vil nemlig gerne sige, at de nuværende energifgifter ikke hviler på et system, der er helt anderledes i sin faktiske virkning end det, man taler om, når man taler om miljøafgifter. Det er ikke sådan, at det er to helt forskellige ting, vi taler om. De nuværende energifgifter kombineret med kvotesystemet for reduktionen af SO₂- og NO_x-udledning er alt i alt et meget sagligt og velfungerende system. Det er lige så meget spørgsmålet om relative forskydninger, om, hvorvidt vægtningen på en række punkter er den rigtige i henseende til den politik omkring decentral kraftvarme osv., vi arbejder med. Det er lige så meget den problemstilling, der er re-

aliteten bag diskussionen, som at vi ville få noget helt andet, hvis vi kalder det miljøafgifter. Det er jo en charmerende detalje ved SO₂- og NO_x-kvoterne, at udgifterne til at forbedre luftkvaliteten i den forbindelse lægges på den rene elpris uden afgifter, og det vil sige, at her har vi altså en situation, hvor også erhvervslivet direkte og fuldt ud i forhold til deres elforbrug bidrager til en miljørigtig udvikling. Der har vi altså sådan set allerede fat i en metode, som er langt bedre, vil jeg sige, end sit rygte i miljødebatten, og derfor skal vi passe lidt på med at farve hele denne diskussion, som om det, vi har, ikke er særlig godt. Det er altså ikke tilfældet.

Riishøj (SF):

Jeg takker for De Radikales principielle tilslutning til vores dagsorden. Hvis De Radikale ikke var i regeringen og man tænker tilbage på, hvad der kunne vedtages i de tre år fra 1981, er jeg også sikker på, at man kunne have stemt sammen i dag, men det kan man altså ikke, men det skyldes nogle ganske bestemte forpligtelser, som De Radikale har i dag.

Jeg ser ikke noget problem i at pålægge regeringen at arbejde frem mod miljøafgifter, det står jo i selve Brundtlandhandlingsplanen.

Kontrollen med priserne er vel også indlysende, og jeg kan forstå, at der er en sympati for, at man arbejder frem mod nogle ændrede principper for erhvervslivet. Men jeg opfatter det, som om der er velvilje, og at det er denne regeringsbinding, der er problemet.

Derimod er meningsforskellene noget større på det punkt hos Socialdemokratiet, som jo afviser omlægning til miljøafgifter, også som princip, og det er derfor, jeg ser frem til, at der nok inden alt for længe kan komme forhandlinger om en omlægning, for der er dog nogle, der ønsker det. Jeg hørte ikke, at energiministeren svarede på, hvornår vi kan forvente et udspil fra regeringen. Blicher det i denne folketingssamling, eller bliver det ikke i denne folketingssamling? Måske bliver det overhovedet ikke i denne regeringsperiode, at vi får et udspil på et område, som er så vigtigt og afgørende. Men hvornår er deadline for det arbejde, der foretages i ministerierne?

Til hr. Duetoft kun ganske kort: Hvis man vil skabe et rimeligt miljø for overenskomstforhandlingerne, er der alle mulige andre og bedre